

ani uplatňovati nemohla. Proto lze pojímati stížnost jen tak, že ji podává okres prostřednictvím komise jako svého orgánu zástupčího a že ji podává na ochranu svého práva, aby nebyla omezována kompetence jeho zástupčího orgánu.

Jak z vývodů shora předeslaných vyplývá, mohlo by se však o omezení takovéto kompetence jednati jen tenkrát, kdyby určení nároků osk na uvedené náhrady spadalo do okruhu oněch práv a povinností, jichž jest komisi třeba, aby mohla plniti ony úkolu, k jichž obstarávání je zřízena. To však tvrditi nelze. Jest ovšem pravda, že podle § 47 cit. zák. o okres. zast. okresní zastupitelstvo rozhoduje o způsobu a míře obdobných náhrad členů tohoto zastupitelstva, avšak tato kompetence přísluší mu právě jen ohledně nároku členů tohoto voleného zastupitelstva. Určování takovýchto nároků členů osk jako sboru gerentského nenáleží v okruh oněch kompetencí, jichž přenesení na tento gerentský sbor by se jevílo nutným z účelu, k němuž sbor ten se zřizuje. Právě z gerentské povahy tohoto sboru naopak vyplývá, že leží úplně v pravomoci úřadů jej zřídivších, jakým způsobem chtějí nároky členů jeho na odměny a náhrady z titulu vykonávání této funkce upravit. Zsv byl tedy oprávněn po dohodě se zsp-ou vyhraditi určení uvedených nároků i svému samostatnému rozhodnutí vlastního. Jestliže tak neučinil, nýbrž ponechal osk-i, aby ona o náhradě té rozhodla, a vyhradil si jen schválení, ev. upravení těchto náhrad, lze tím méně mluvíti o tom, že tím porušil zákonná práva okresu.

Z úvah těchto se však také již podává, že žal. úřad, upraviv při schvalování usnesení komise výši jednotlivých úhrad odchylně od úpravy touto komisí usnesené, nebyl povinen svou odchylnou úpravu zvlášť odůvodňovati.

Č. 9069.

Dávky za úradné výkony (Podk. Rus): * Civilná správa Podk. Rusi nebola nadriadeným úradom vo smysle § 7 zák. o dáv. za úradné výkony vo veciach správnych č. 53/25, pokiaľ išlo o dávku za osvedčenie o štátnom občianstve podľa vyhlášky min. vnútra zo dňa 15. decembra 1926 č. 225 Sb.

(Nález zo dňa 14. februára 1931 č. 2032).

Prejudikatura: Boh. A 8225/29.

Vec: Dr. Alexandr F., advokát v M., proti civilnej správe Podkarpatskej Rusi v Užhorode o dávku za úradný výkon.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre nezákonnosť.

Dôvody: Župný úrad v Mukačeve vymeral sť-ľovi usnesením zo dňa 27. apríla 1928 dávku za vydané osvedčenie o štátnom občianstve a to vo smysle zák. č. 53/25 podľa sadzebnej položky B 2 obnosom

300 Kč. Odvolanie z tohoto výmeru bolo rozhodnutím civ. správy Podk. Rusi zo dňa 21. júna 1928 zamietnuté.

Majúc rozhodovať o sťažnosti do rozhodnutia toho podanej, musel nss predovšetkým z úradnej moci zskúmať, bolo-li rozhodnutie to vydané úradom kompetentným. A tu dospel k záveru, že žal. úrad — civ. správa Podk. Rusi, nebol príslušným, aby v tejto veci rozhodnul jako stolica odvolacia.

Podľa § 4 zák. č. 53/25 o dávkách za úradné výkony vo veciach správnych, vymerať dávku prísluší úradu, ktorý rozhoduje o veci, jejž prejednanie zakladá dávkovú povinnosť. Do vymerania dávky podať lžá rekurz, o ňomž podľa § 7 cit. zák. rozhoduje s konečnou platnosťou inštancia nadriadená úradu, ktorý dávku vymeral. Tieto ustanovenia neboly zmenené zákonom zo dňa 16. decembra 1926 č. 253 Sb. Úradom podľa § 7 cit. zák. je úrad, ktorý je nadriadeným úradom povolaným rozhodovať vo veci, ktorá zadala podnet k vymeraniu dávky.

V danom prípade bolo základom dávkovej povinnosti, jak bolo vyš uvedeno, vydať sť-ľovi osvedčenie o štátnom občianstve podľa § 1 bodu 1 zák. č. 236/20. K rozhodovaniu o tejto veci je povolaný na území Slov. a Podk. Rusi podľa § 2 vyhlášky min. vnútra zo dňa 15. decembra 1926 č. 225 Sb. v prvé stolici župan. Jak nss už vyslovil v nál. Boh. A 8255/29 pripúšťa sa proti rozhodnutiu župného úradu vo veciach tohoto druhu ďalší porad inštančný a síce k min. vnútra.

Dľa toho, čo bolo svrchu uvedeno, bolo tedy nadriadeným úradom župného úradu vo smysle § 7 cit. zák. min. vnútra a nie civ. správa Podk. Rusi, jejž výrok javí sa tedy byť výrokom úradu nekompetentného, ktorý jako taký bolo zrušiť § 7 zák. o ss.

Č. 9070.

Pozemková reforma (Slovensko): O účinnosti dědičského narovnání pre otázku existencie samostatných majetkových skupin ako záborových jednotek.

(Nález zo dňa 14. února 1931 č. 2161).

V e c: Karolína K. rod. A. a Etelka O. rod. A. (adv. Dr. Ján Jablonický z Bratislavy) proti štátnému pozemkovému úradu o nárok dľa § 11 záb. zákona.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť s a z a m i e t a a k o b e z d ô v o d n á.

D ô v o d y: Rozhodnutím zo dňa 29. septembra 1927 štpú za súhlasu svojho správneho výboru medzi inými nevyhovel tej žiadosti sť-ľky Karoliny K. rod. A. zo dňa 9. februára 1925 a sť-ľky Etely O. rod. A. zo dňa 8. novembra 1924, aby boly uznané za zvláštne majetkové súbory tie majetkové skupiny, ktoré žiadateľkám pripadly delením pozostalosti Jána P. a že preto každej z nich prísluší vedľa nároku spoločného s ostatnými dedičmi na veľkostatku B. samostatný nárok dľa § 11 záb. zák., a vyslovil, že celá pozostalosť Jána P. tvorí jednu záborovú jednotku a žiadosť sť-ľiek na priznanie troch samostatných